

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 310/2020-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júna 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou Weis & Partners, s. r. o., Ivánska cesta 30/B, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Peter Weis, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Skalica v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6 T 166/2016 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého postupu a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bola 27. januára 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], narodeného

████████████████████ (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresnej prokuratúry Skalica (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 6 T 166/2016 (ďalej len „trestné konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je trestne stíhaný pre zločin poškodzovania veriteľa formou spolupáchateľstva podľa § 20 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) podľa § 239 ods. 1 písm. a) a ods. 5 písm. a) Trestného zákona.

3. Na hlavnom pojednávaní 24. septembra 2019 vzniesol sťažovateľ námietku zaujatosti prokurátora, ktorú odôvodnil tým, že prokurátor mal vedomosť o odlišných výpovediach svedka, a teda na tohto svedka mal „*podat' trestné oznámenie*“. Keďže tak neurobil, je v trestnej veci sťažovateľa zaujatý.

4. O námietke zaujatosti prokurátora podanej sťažovateľom sa nekonalo, pretože nebola vznesená bezodkladne v zmysle § 32 ods. 6 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“). Sťažovateľ sa domnieva, že jeho námietka bola vznesená bezodkladne, t. j. na najbližšom hlavnom pojednávaní. Na základe uvedeného sťažovateľ namieta, že nerozhodnutím/nekonaním o jeho námietke boli porušené jeho práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresnej prokuratúry v trestnom konaní.

5. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Okresná prokuratúra Skalica, v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6T/166/2016 porušila základné právo Sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

2. Ústavný súd SR prikazuje, aby Okresná prokuratúra Skalica vo veci námietky zaujatosti podanej obhajcom Sťažovateľa dňa 24.09.2019 v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6T/166/2016, konala.

3. Okresná prokuratúra Skalica je povinná nahradiť Sťažovateľovi trovy...“

II.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

9. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

10. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

12. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05).

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

14. Ústavný súd na úvod konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľa (návrh) odkazuje na ustanovenia v súčasnosti už zrušeného zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii

Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov. Táto skutočnosť však sama osebe nemá vplyv na posúdenie toho, či je možné ústavnú sťažnosť prejednať a o nej rozhodnúť, pretože rozhodujúce je, či jej samotný obsah spĺňa náležitosti stanovené zákonom o ústavnom súde (§ 43 v spojení s § 123 zákona o ústavnom súde). Každé podanie totiž ústavný súd posudzuje podľa jeho obsahu (§ 39 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

15. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že ním podaná námietka zaujatosti proti prokurátorovi bola podaná bezodkladne, a preto o nej bolo potrebné konať a rozhodnúť.

16. Zo zápisnice z hlavného pojednávania 24. septembra 2019 v časti relevantnej pre posúdenie námietky sťažovateľa vyplýva: „*Prokurátor uvádza, že výsluch svedka [REDAKOVANÉ] bol vykonaný dňa 21.03.2019, t.j. pred pol rokom, na výsluchu bol prítomný obžalovaný. V zmysle § 32 ods. 6 T.p. námietka má byť vznesená neodkladne inak sa o nej nekoná. Navyše dôvody, ktoré uviedla obhajoba nespadajú pod dôvody, ktoré uvádza ust. § 31 ods. T.p., čo je tak isto dôvodom o nekonaní o námietke zaujatosti. Z uvedených dôvodov o vznesenej námietke zaujatosti prokurátora konať nebudem.*

Obhajca obžalovaného uvádza, že výsluch svedka [REDAKOVANÉ] bol vykonaný na HP 21.03.2019 a pri tejto výpovedi svedok [REDAKOVANÉ] klamal. Dnešné HP je odvtedy prvé HP, na ktorom sa zúčastňuje obžalovaný a tento preto pri svojom prvom úkone túto námietku vznáša. Nekonanie voči svedkovi [REDAKOVANÉ], môže mať negat. vplyv na postavenie obžalovaného. Tr. stíhanie svedka [REDAKOVANÉ] môže spochybniť hodnovernosť výpovede uvedeného svedka.

Prokurátor uvádza, že námietku zaujatosti prokurátora môže obžal. vzniesť kedykoľvek, na takýto úkon nie je odkázaný len na HP. “

17. Ústavný súd konštatuje, že záver o nepodaní námietky zaujatosti sťažovateľom bezodkladne v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku, keď ju tento podal pol roka po výpovedi daného svedka, nemožno považovať za prejav svojvôle. Rovnako nemožno

považovať za prejav svojvôle ani záver, že námietka sťažovateľa nespadá pod dôvody podľa § 31 Trestného poriadku.

18. Ústavný súd nad rámec uvedeného dáva do pozornosti sťažovateľa (i prokurátora), že trestné konanie proti sťažovateľovi sa nachádza v štádiu trestného stíhania pred súdom (§ 237 ods. 1 Trestného poriadku), kde prokurátor už nevykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní (§ 230 ods. 1 Trestného poriadku) a kde o obžalobe (alebo o návrhu na dohodu o vine a treste) koná a rozhoduje súd. V konaní pred súdom, teda v štádiu, v ktorom sa nachádza trestné konanie proti sťažovateľovi, je prokurátor stranou tohto konania (§ 10 ods. 11 Trestného poriadku). Vzhľadom na uvedené nie je ústavnému súdu zrejmé, akým spôsobom by mohlo byť zasiahnuté do označených práv sťažovateľa (ne)konaním o ním vznesenej námietke zaujatosti, ktorú smeroval proti (inej) strane konania.

19. Ústavný súd v tejto súvislosti s poukazom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva dodáva, že záruky nezávislosti a nestrannosti špecifické pre spravodlivé súdne konanie stanovené v čl. 6 ods. 1 dohovoru sa v zásade týkajú súdov rozhodujúcich o obsahu obvinenia a nevzťahujú na zástupcu obžaloby, ktorý má v trestnom súdnom konaní postavenie strany trestného konania [rozhodnutie o prijateľnosti vo veci Prevití proti Taliansku z 8. 12. 2009, sťažnosť č. 45291/06, bod 255; rozhodnutie o prijateľnosti vo veci Forcellini proti San Marínu z 28. 5. 2002, sťažnosť č. 34657/97).

20. Ústavný súd preto dospel k záveru, že medzi sťažovateľom označenými právami podľa ústavy a dohovoru a postupom okresnej prokuratúry neexistuje vzájomná príčinná súvislosť.

21. Ústavný súd vzhľadom na uvedené ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

22. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu